

Η ποδηλάτισσα

Γνωρίζεις το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Η ποδηλάτισσα»;

«Η ποδηλάτισσα»

**Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης, Μουσική: Μιχάλης
Τρανουδάκης Ερμηνεία: Αφροδίτη Μάνου (1979)**

Το δρόμο πλάι στη θάλασσα περπάτησα
που 'κανε κάθε μέρα η ποδηλάτισσα.

*

Βρήκα τα φρούτα που 'χε στο πανέρι της,
το δαχτυλίδι που 'πεσε απ' το χέρι της.

*

Βρήκα το κουδουνάκι και το σάλι της,
τις ρόδες, το τιμόνι, το πεντάλι της.

*

Βρήκα τη ζώνη της, βρήκα σε μian άκρη,
μια πέτρα διάφανη που 'μοιαζε με δάκρυ.

*

Τα μάζεψα ένα ένα και τα κράτησα
κι έλεγα πού 'ναι πού 'ναι η ποδηλάτισσα.

*

Την είδα να περνά πάνω απ' τα κύματα,
την άλλη μέρα πάνω από τα μνήματα.

*

Την τρίτη νύκτωσ' έχασα τ' ακνάρια της,
στους ουρανούς άναψαν τα φανάρια της.

Αφού διάβασες τους στίχους, μπορείς να το ακούσεις
μελοποιημένο πατώντας στον παρακάτω σύνδεσμο:

<https://www.youtube.com/watch?v=mmIDaL-c4Qo>

- Η «Ποδηλάτισσα» είναι ποίημα **αφηγηματικό** (λέει μια ιστορία) ή **λυρικό** (εκφράζει σκέψεις και συναισθήματα);
- Προσπάθησε να το τραγουδήσεις. Μέτρησε με τα δαχτυλάκια τις συλλαβές κάθε στίχου. Τι παρατηρείς;
- Είναι λυπημένο ή χαρούμενο ποίημα;
- Πώς φαντάζεσαι την ποδηλάτισσα; Θέλεις να την ζωγραφίσεις;
- Σου άρεσε το ποίημα; Γιατί;

Ας γνωρίσουμε τώρα και άλλα ποιήματα:

Λίμερικ

5οι σατιρικά ποιήματα

Δομή ενός Λίμερικ:

1ος στίχος: παρουσίαση του πρωταγωνιστή (Μια κοπέλα- μια οδοντόβουρτσα).

2ος στίχος: βασική ιδιότητα ή παραξενιά του πρωταγωνιστή (έχωσε το δεξί της (χέρι) στην άμμο – βαρέθηκε τα δόντια του αφέντη της).

3ος + 4ος στίχος: ενέργειες του πρωταγωνιστή και αντιδράσεις του περιβάλλοντος (με το άλλο χέρι κρατούσε ένα αστέρι – τηλεφωνεί σε ένα σκουλήκι και του λέει: χάλασέ του τα δόντια να μη με θέλει).

5ος στίχος: παραλλαγή του 1ου στίχου – κλείσιμο της ιστορίας με ένα επίθετο κατάλληλο νοηματικά αλλά ταυτόχρονα ευρηματικό, εντυπωσιακό και πρωτότυπο (ειούτη η κοπέλα – η «δολιότριχη» οδοντόβουρτσα).

Ομοιοκαταληξία: κατά ομοιόμορφο τρόπο (στίχοι: 1ος – 2ος και 5ος, 3ος – 4ος).

[Η οδοντόβουρτσα]

Μια οδοντόβουρτσα σκληρή μέσα στο ποτηράκι,
τα δόντια του αφέντη της βαρέθηκαν
λιγάκι.
Σ' ένα σκουλήκι των δοντιών τηλεφωνεί
και λέει:
«Τα δόντια σάπισέ του τα ώστε
να μη με θέλει!»
Η ΔΟΛΙΟΤΡΙΧΗ* οδοντόβουρτσα από
το ποτηράκι.

Λιάνα Αρανίτου

- Το ποίημα όπως το έγραψε και το ζωγράφισε ο Γ. Σεφέρης

[Είτανε* μια κοπέλα
απ' τη Σάμο]

Είτανε μια κοπέλα απ' τη Σάμο
που έχωσε το δεξί της στην άμμο
και με τ' άλλο το χέρι
εκρατούσε ένα αστέρι
ετούτη η κοπέλα απ' τη Σάμο.

Γιώργος Σεφέρης

Δημιουργούμε τώρα τα δικά μας λιμερικά;

Ένας άλλος τρόπος να φτιάξεις δικό σου ληρολόγημα είναι να συμπληρώσεις τα κενά στους παρακάτω στίχους, που έγραψε ο Σεφέρης:

Είτανε μια γριά σ' ένα παζάρι
.....
όταν έπεσε ένα τόπι
.....
καθώς έτρωγε αϊσκρίμι* στο Παζάρι.

* Το **λίμερικ** λέγεται και ληρολόγημα ή λιμερίκι.

* **αϊσκρίμι**: παγωτό

Τα δύο ποιήματα που διάβασες λέγονται λίμερικ*. Είναι ποιήματα διασκεδαστικά, παιχνίδια της γλώσσας και της φαντασίας. Μπορείς να φτιάξεις το δικό σου λίμερικ, αρκεί να παρατηρήσεις τον πίνακα και να συμπληρώσεις τις φράσεις.

Αλέκος Φασιανός
«Ο πρωινός ποδηλάτης»

1. Ήταν (κάποιος)
2. που (κάτι του συνέβαινε)
3. όμως (κάτι έκανε)
4. και (κάτι είπε)
5. (βρες ένα περίεργο επίθετο γι' αυτόν).

43° ΔΣ Θεσσαλονίκης

Β' τάξη

Χρυσάνθη Δαλακλή